

Sjuksköterskors upplevelser av att vårda personer med diabetes på särskilt boende

Ai genererad bild

Vem är vi och Vad gör vi här?

Frida Petersson,
diabetessjuksköterska på Knivsta
vårdcentral

Ida Gäfvert, diabetessjuksköterska,
Uppsala, Akademiska sjukhuset

Vad var det som gjorde att vi valde att skriva om detta ämne?

VFU

Utmaningar och svårigheter med blodsockermätning, insulin och sår.

Vad upplever sjuksköterskorna på plats?

Bakgrund

Diabetes ökar på SÄBO.

Komplex sjukdom - skillnader mellan T1D och T2D och individuella skillnader.

Brister inom området har framkommit i tidigare studier.

Sjuksköterskorna på SÄBO saknar ofta *specialistkompetens* inom diabetes.

Syfte

Undersöka sjuksköterskors upplevelser av att ha omvårdnadsansvar för patienter med diabetes på SÄBO.

AI-genererad bild

Metod

Kvalitativ intervjustudie, 9 intervjuer.

Strategiskt urval

Innehållsanalys enligt Granheim och Lundman

Resultat

Analysen resulterade i tre huvudkategorier

- Sjuksköterskans förutsättningar
- Omvårdnadspersonalens förutsättningar
- Omvårdnad och egenvård på SÄBO

Foto privat

Upplever sig ha den kunskap som krävs

“Jag tycker att alla sjuksköterskor inte är så himla, har inte helt koll tycker jag, så där, man har väldigt mycket. Jag tycker att en del kanske är lite för uppstressade av, ja, för diabetes.” (Intervju 3).

Omvårdnadspersonalens kunskapsnivå skapar otrygghet

“Endel är ju bara vårdbiträden, de har ju inte liksom, de har fått det här häftet /.../ som de skulle lära sig, /.../ nej men det är väl det som är. Att de har ju sämre, alltså de har ju inte samma utbildning som vi har och de ska ansvara för, /.../ blir det fel /.../kan det ju bli väldigt fel så om man inte har den förståelsen, okej det här är kortverkande och det här är liksom långtidsverkande insulin och så där.” (Intervju 5).

Delegeringen upplevdes utmanande

*“/.../ sen är det ju några som har velat haft delegering men då har vi känt oss lite tveksamma. Och några som skulle kunna ha men som inte vill, så hade dom som jag har tyckt skulle kunna ha velat, då hade ju dom också haft det tänker jag. Men det är några rutinerade noggranna duktiga som inte vill, känner sig rädda för att göra nå fel.”
(Intervju 4).*

Svårt att delegera insulinadministrering vid typ 1 diabetes

“Om det är en skör äldre som kanske ligger svajigt i sitt blodsocker, då blir det en annan, för vi delegerar ju liksom insulingivning till undersköterskor och då gäller det ju för mig som sjuksköterska att se till att det är patientsäkert /.../ för då kan man ju inte delegera ut den uppgiften till undersköterskan att ge insulin, för då blir det en sjuksköterskegrej att göra, /.../ vi är ju inte här dygnet runt.” (Intervju 6).

Och så har vi det här med ordinationerna...

“Alltså det kan ju vara bök när de ordinerar liksom i alla fall referensvärden och så, kan läkarna ha lite svårt för. /.../ man lägger ett ganska stort ansvar på en undersköterska att välja hur många enheter du ska ge och när du ska ge det, då måste ordinationen vara tydlig och det är inte alltid den är.” (Intervju 7).

Utmaningar med självbestämmande

“Vi hade en /.../ som hade mätaren själv inne hos sig och mätte, och mätte /.../ och det hoppade upp och ner blodsockret och låg oftast väldigt högt. Apropå egenvård och liksom vad man tänker och tycker själv /.../ vi har ju våra ordinationer att följa med liksom ja, med både stående insulin och vid behovs insulin. Men som den personen själv ändå ville liksom bestämma.” (Intervju 2).

Diskussion

Rätt förutsättningar

Tydlig kommunikation

Teamarbete

Utmaning med delegering

AI-genererad bild

Är sjuksköterskorna för långt ifrån patienterna?

“Ja alltså jag vill återigen hänvisa till personalens kompetens i mångt och mycket faktiskt, hur trygg jag som ansvarig sköterska kan känna mig.” (Intervju 1).

Är förväntningarna för höga och förutsättningarna för låga?

“Jag har ju haft liksom exempel personer som har kollat ett blodsocker och inte förstätt, då att ja men 3,2 det var väldigt lågt blodsocker, /.../ så att det det gör ju att man känner sig lite som sjuksköterska, ja, det ibland brister i kunskapen /.../ alltså att man kan göra en viss sak men inte kan sedan ta den där grejen vidare.” (Intervju 5).

Hur kan vi gemensamt ta ansvar för att på ett konstruktivt sätt öka kunskapsnivån (även den som inte efterfrågas)?

“/.../ det gäller vara öppen och ödmjuk inför det, och jag tror, får man det klimatet så tror jag att det blir lättare att inhämta kunskap och det blir roligt att lära sig om man vågar. /.../ och att man inte får liksom en hammare i huvudet bara för att man gör något tok, utan man kan berätta, du det här blev inte så bra, hur kan vi göra nästa gång. Det måste vara okej att få göra fel också, tänker jag.” (intervju 7).

Tack för att ni har lyssnat!

AI-genererad bild